

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΕΥΝΑΡΜΟΝΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ *Εν *Αθήναις φρ. 18—*Εν δε ταῖς ἑπαρ. φρ. 16—*Εν τῷ ἔξωτ. φρ. 20.

Β. ΓΑΒΡΙΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ.

ΑΠΟ ΠΕΙΡΑΙΩΣ ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΣ

(*Ρφος «Αἰῶνος»).

Κατὰ τὴν ὄραν τῆς σήμερον ὁ Βασιλεὺς καὶ ἡ Βασίλισσα ἀνεχώρησαν ἐκ Κερκύρας προχθὲς τὸ ἑσπέρας, σήμερον δὲ τὸ πρωὶ καταφθάνουν εἰς Πειραιᾶ περὶ ἑνὴν ὥραν τῆς πρωίας. Ἐπειδὴ ἡ Ἀμφιγρίτη δὲν ἔμπορεῖ νὰ ἀγκυροβολήσῃ ἐπὶ τοῦ Πειραιῶς, ἐξ ἀνάγκης ὁ Βασιλεὺς καὶ ἡ Βασίλισσα θὰ ἐπιβῶσι λέμβου. Ἐπειδὴ εἰς δεδομένην ἀπόστασιν τοῦ πλοίου ἀπὸ τοῦ λιμένος καὶ δεδομένην δύναμιν κωπηλασίας ἕνα τραβήγμα τῆς κώπης διανύει ἐν δευτερόλεπτον, ἂν ὑποθέσωμεν ὅτι ἀπαιτοῦνται ἑπτακόσια εἴκοσι τραβήγματα, ἡ λέμβος ἢ φέρουσα τοὺς Βασιλεῖς θὰ φθάσῃ ἐντὸς δώδεκα λεπτῶν. Ἐπειδὴ ἀπὸ τῆς προκυμαίας μέχρι τοῦ καφενείου Τσελέπη, εἶναι διάστημα τριῶν λεπτῶν, ὁ Βασιλεὺς καὶ ἡ Βασίλισσα θὰ εἶναι εἰς τὸ ἐν λόγῳ καφενεῖον ἀκριβῶς εἰς τὰς 6 καὶ τέταρτον, εἰάν ὅν εἶναι εἰς τὰς 12 καὶ 15 λεπτά. Ἐάν ὁ Βασιλεὺς καὶ ἡ Βασίλισσα θὰ ἀναβῶσιν εἰς Πειραιᾶ διὰ τοῦ σιδηροδρόμου, τότε θὰ μεταβῶσιν εἰς τὸν σταθμὸν δι' ἀμάξης. Ἐάν ὑποθέσωμεν ὅτι ἡ ἀμάξα ἔχῃ τέσσαρας τροχοὺς καὶ τὸ ὥρολόγιον τοῦ ἀστεροσκοπείου δεικνύῃ καθ' ἡν ὥραν ὁ Βασιλεὺς καὶ ἡ Βασίλισσα θέσωσι τὸν ἕνα πόδα των ἐπὶ τῆς ἀμάξης 6 καὶ 16 λεπτά ἀκριβῶς, εἰς τὰς 6 καὶ 17 λεπτά κατὰ πᾶσαν πιθανότητα οἱ Βασιλεῖς ἡμῶν θὰ θέσωσι καὶ τὸν ἕτερον πόδα. Καὶ εἰάν ὁ διευθυντὴς τοῦ ἀστεροσκοπείου κ. Σμίτ θελήσῃ νὰ κρατήσῃ σημειώσεις ἀκριβεῖς, προβλέπομεν ὅτι οἱ ὑπολογισμοὶ ἡμῶν θὰ συμπίπτουν μετὰ τῶν σημειώσεων τοῦ διασημοῦ ἀστρονόμου καὶ ὅτι εἰς τὰς 6, 17' 25" οἱ Βασιλεῖς ἡμῶν θὰ κάθονται ἤδη ἐπὶ τῶν ἐκ βελούδου μαλακῶν προσκεφαλαίων τῆς ἀμάξης. Ἀλλὰ δυνατόν ὁ Βασιλεὺς καὶ ἡ Βασίλισσα νὰ λάβωσι τὴν ἀμαξωτὴν ὁδὸν ἀπὸ Πειραιῶς εἰς Ἀθήνας. Τότε πιστευόμεν ὅτι θὰ διέλθωσι διὰ τῶν Παραγκῶν. Ἀπὸ τῶν Παραγκῶν μέχρι . . . . .»

C'en est assez!!

ΤΑΞΕΙΔΙΟΝ ΒΑΣΙΛΕΩΣ.

ΕΞΟΔΑ.

1. Τριακόσια χιλιάδες φράγκα τὸ ὀλιγώτερον.
2. Ἄρθρα τοῦ Φιγαρῶ καὶ τοῦ Βολταίρου ἐξευτελιστικώτατα.
3. Ἡ ἐπὶ 48 ὥρας ἀντιβασίλεια τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν Γεωργίου Βούλγαρη.
4. Λόγοι τοῦ Μεσσηνέζη ἐν τῇ Βουλῇ περὶ τοῦ ἂν ἔχωμεν Βασιλέα.
5. Παραβίασις τοῦ Συντάγματος διὰ τῆς ἀναβολῆς τῆς ἐνάρξεως.
6. Συνέντευξις μετὰ τῆς ἠθοποιῦ Σάρας Βερνάρ ἀγνοούσης ὅτι ὁμιλεῖ πρὸς Βασιλέα.
7. Καὶ ὅσα ἐξοδα γίνονται γνωστὰ συνήθως μετὰ τὸ τέλος τοῦ ταξιδίου.

ΕΣΟΔΑ.

1. Εὐχαὶ καὶ εὐλογίαι τοῦ Πάπα ὑπὲρ τοῦ μεγαλείου καὶ τῆς εὐμερίας τῆς Ἑλλάδος.

ΦΡΟΥ-ΦΡΟΥ.

*Ὁ Τηλέγραφος μὲ τὸ νέον τοῦ ὑδροκεφαλικὸν μεγάλωμα εἶναι ὁ Ἰσραηλίτης Δέλης τῆς δημοσιογραφίας, τοῦ ὁποίου τὴν εἰκόνα ἰθαυμάσατε ὄλοι εἰς τὸν Ἀσμοδαῖον τῆς Κυριακῆς.

Τὰ βαγόνια τῆς πρώτης θέσεως τοῦ σιδηροδρόμου ἐστρώθησαν δι' ἀγγλικῶν ταπήτων ἐφ' ὧν φέρονται μεγάλα γράμματα : Σ. Α. Π.

Δύο εἰσερχόμενοι ἀναγινώσκουν ὁμαῦ.

*Ὁ πρῶτος : Σιδηροδρόμος Ἀθηνῶν Πειραιῶς.

*Ὁ δεύτερος : Σπόγγισις Ἀκαθάρτων Ποδῶν.

ἄπερ ὅμως πλέον τοῦ δέοντος διαρκούν, ἐξήγει το ἀνιάρων καὶ ἀνυπόφορον τῆς συνοδευούσης αὐτὸ μουσικῆς.

Ἄτενως ἀκολουθῶν διὰ τοῦ βλέμματος τοὺς ἀτάκτους ἐλιγμοὺς τῶν χορευόντων εὗρισκαν τὸν καιρὸν νὰ κάμνω καὶ παρατηρήσεις ἰδιαιτέρας ὄλως ἐπὶ τῶν διαφορῶν ἐκείνων τύπων. Οἱ ἠγούμενοι τῶν διαφορῶν διακεκριμένων ὁμίλων ἐφαίνοντο οἱ μᾶλλον δαιμονισμένοι διὰ τὸ τρομακτικὸν τῶν ἀστραπιαίων αὐτῶν κινήσεων, αἵτινες ἐξ ἄλλου ὁμοιάζον πρὸς τὰς συστολάς καὶ τὰς διαστολάς ξυλίνου νευροσπάστου βρασανιζομένου λυσοσώδως ὑπὸ νευρικοῦ παιδός· καὶ τὰ δευτερεύοντα καὶ τριτεύοντα πρόσωπα κόσμον ὁλόκληρον ἀπετέλουν διὰ τῆς ἑαυτῶν ποικιλίας· οἱ πλησιέστεροι περὶ τοὺς κορυφαίους ἀνακινούμενοι, καὶ εἰς πάντα ὁμίλον ὁμοιομόρφως ἐνδεδυμένοι, ἐφαίνοντο διὰ τῶν αἰκισμῶν αὐτῶν ἐρεθίζοντες τοὺς ταλαιπωρούμενους κορυφαίους. Παρὰ τούτοις ἄλλοι φέροντες εἰς χεῖρας ὑπερμεγέθη φύλλα χάρτου καὶ ἀναπάλοντες γιγαντιαίας γραφίδας, ἦσαν οἱ γελοιοδέστερον ἐνδεδυμένοι, καὶ λυσοσώδτερον ἀναπνῆδωντες καὶ ἀηδέστερον μορφάζοντες καὶ τὴν μεγίστην ἐπιφάντες σύγχυσιν, διότι ἀπὸ τοῦ ἑνὸς εἰς τὸν ἄλλον μετεπίδων ὁμίλον καὶ ἀπὸ τούτου εἰς ἕτερον, ἀσκόπως καὶ μόνον ὑπὸ τῆς λύσεως τοῦ χορεύειν ἐλπυνόμενοι. Καὶ ἐκτὸς τούτων ἄλλοι τὰς χεῖρας ἀείποτε κενὰς καὶ τοὺς βραχίονας τρέμοντας ὑψοῦντες, πολυπληθέστεροι αὐτοί, ἀπετέλουν τὰ κύρια τῶν διαφορῶν ὁμίλων σώματα, ἀκάματοι καὶ πρὸς τὸν ὑπὸ τῶν κορυφαίων ἀκολουθούμενον ῥυθμὸν (;) τὰ ἑαυτῶν βήματα κανονίζοντες. Περὶ τούτους δὲ ἄλλοι προσέτι συνωθοῦντο, οὐχὶ πολὺ διαφορῶς ἐνδεδυμένοι, καὶ μᾶλλον συντείνοντες εἰς τὴν ἀπειρον ἐκείνην σύγχυσιν, ἣν ἡ μουσικὴ συνῶδευε σύρουσα ἀνιάρως τοὺς τόνους αὐτῆς, εἰς παταγῶδη ἀλλέγρα ἐκρηγνυμένη ἐκάστοτε, εἰς ῥάθυμον καὶ ψυχρὰν μαζούρκαν μεταπίπτουσα καὶ τέλος λήγουσα εἰς ἕν γαλλικόν, ὅπερ ἐπὶ τινα λεπτὰ μετέβαλε τὸ ἐπὶ τῆς σκηνῆς θέαμα εἰς εἰκόνα, ἣν, ἂν ὁ Δάντης εἶχε γνωρίσει τοὺς τελευταίους Βυζαντινοὺς, δὲν θὰ ἐλησμόνει νὰ περικλείσῃ ἐπίσης ἐν τῷ θαυμαστῷ πλαίσίῳ τῆς Θεῆας του Κωμωδίας.

Καὶ ἐν τῷ μέσῳ τοῦ κορυφωθέντος ὄργασμου αἴφνης ὡς ἀπὸ μηχανῆς θεὸς δι' ἑνὸς πηδῆματος ἔπεσον ἡ Νέννα, καὶ ἔστησαν πάντες, καὶ ἐν τῷ ἀστραπηδῶν σχηματισθέντι ἀκινήτῳ ἡμικυκλίῳ ἡ Νέννα ἐχόρευεν ἐν solo, ὅπερ ἡ μουσικὴ συνῶδευε δι' ἐνθουσιώδους ἐμβατηρίου . . .

Ἡ Νέννα ἐδείκνυε τὰ δύο βουνὰ καὶ πᾶν αὐτῆς κίνημα ἐκείτε ἀπετείνετο. Τὸ ἐμβατήριον καθίστατο ζωηρότερον, ἐνθου, καὶ ὅλη ἐκείνη ἡ παρισταμένη πληθὺς βαθμηδὸν ἐξωσογονεῖτο καὶ πάλιν, ἡ Νέννα ἀπεμακρύνετο πρὸς τὸ βάθος τῆς σκηνῆς, πρὸς τὴν αὐτὴν πάντοτε δεικνύουσα διευθυνσιν, καὶ οἱ τῶν πλησιεστέρων στίχων ἠκολούθουν τὸν ῥυθμὸν τῶν βημάτων αὐτῆς, ἔτεινον καὶ αὐτοὶ τὸ βῆμα, ἐπειρῶντο τοῦ πρώτου πηδῆματος, οἱ λοιποὶ ἐμιμοῦντο αὐτοὺς, πάντες ἤρχιζον καὶ πάλιν ὁμοῦ χορεύοντες, ἀλλ' ἤδη εὐρύθμως, συνοδευόμενοι ὑπὸ εὐμελοῦς μουσικῆς· αἱ κινήσεις αὐτῶν ἐπεταχύνοντο, συνοδευόμεναι πάντοτε ὑπὸ ἀρμονικῶν τόνων· καὶ ἐκτὸς τῆς Νέννας οὐδεὶς ἄλλος ἐπεφαίνετο ὡς κορυφαίος, μῆτε ὁμίλοι πλέον ἐσχηματίζοντο διακεκριμένοι, ἀλλὰ τὸ πλῆθος ἅπαν τὸ αὐτὸ ἀκολουθοῦν βῆμα ὁμορρυθμῶς ὠρχεῖτο.

Ἡ μουσικὴ καθίστατο ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον μεθυστικωτέρα· τὰ βήματα ἐπεταχύνοντο, ὁ ὄργασμός ἐπετείνετο, καὶ, τῶν μουσικῶν τόνων ἠχηρότερον ὑψουμένων, ἐκορυφώθη . . . Ὅλον τὸ πλῆθος τῶν μπαλλερίνων διὰ τῶν αὐτῶν κινήσεων ἠκολούθει ὄργων τὴν Νένναν, τείνουσαν ἐν-

δελεχῶς πρὸς τὰ ἴδια τῆς σκηνογραφίας σημεῖα, πρὸς τὰ δύο ὄρη, ἐφ' ὧν τὴν στιγμὴν ἐκείνην δύο βεγγαλικά φῶτα ἀνήφθησαν, πλημμυροῦντα αὐτὰ τὸ μὲν διὰ φωτὸς ἀργυροῦ, λευκοτάτου, τὸ δὲ κυανοῦν . . . καὶ ἡ αὐλαία κατέπεσον αἴφνης, ἐνῶ οἱ τελευταῖοι τῆς ὄρχηστρας τόνοι ἐσβύνοντο πνιγόμενοι ἐν τῇ πλημμύρᾳ τοῦ διχρούου ἐκείνου θαμβοῦντος φωτός.

Κατέλιπον βραδέως τὴν θέσιν μου καὶ ἀφίνων νὰ παρῆλθῃ τὸ σπεῦδον πλῆθος, ἐξῆλθον τῆς αἰθούσης τοῦ θεάτρου καὶ διηυθύνθην πρὸς τὴν μικρὰν θύραν τῆς σκηνῆς· ἐνθα δὲν ἀνέμεινα ἐπὶ μακρὸν τὴν Νένναν. Ἐξῆλθεν ἡ ὠρμησε μᾶλλον, εὐθυμος, γελῶσα, ἐρυθρὰ ἔτι καὶ ἀσθμαίνουσα ἐκ τῆς ὄρχησεως, καὶ ἀρπάζουσα τὸν βραχίονά μου μὲ κατέβαλεν ὑπὸ δέκα συγχρόνους ἐρωτήσεις . . .

— «Πῶς σοὶ ἐφάνη; Αἶ! . . . Πῶς ἰχόρευσα; καὶ τὸ κυανόλευκον ἐκεῖνο costume; . . . ἦτο chic! τὸ τελευταῖον καὶ ὠραιότερον! . . . Εἰς τὸ τελευταῖον μέρος τοῦ μπαλλέτου ἐχόρευσα σχεδὸν ὡς πρώτη ἀπόλυτος μπαλλερῖνα! . . . Καὶ τὸ solo ἐκεῖνο τὸ finale! τί passo, αἶ; . . .

Ἄπησχολημένος ὑπὸ διαφορῶν ὄλως ἰδεῶν ἀπῆντων διὰ μονοσυλλάβων, τοῦθ' ὅπερ τὴν δυσπρέστει.

— «Ποῦ θεὸς νὰ πάμε;» . . . Μὲ ἠρώτησεν ἀκόμη.

— «Σ' τὰ Γιάννινα! ἀπῆντησα.

— «Δὲν τὴν γνωρίζω αὐτὴν τὴν μπιρρᾶριαν.»

— Συνῆλθον· ἐνθουμήθην, καὶ τὴν ἠρώτησα:

— «Τί θέλεις μπιρρᾶ ἢ ἕνα ποτήρι Κάπρι;»

— «Προτιμῶ τὸ Κάπρι.

— «Μὲ Σέλτε;»

— «Ὅχι· μ' ἕνα μικρὸ δειπνο εἰς τῆς «Βασιλίσσης.»

Οἱ ἄγνωστοι ὅτι ἡ «Βασιλίσσα» εἶναι κομψότατον restaurant ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ῥώμης ἄγνωστοις ἐπίσης ὅτι εἰς τὴν ἀπαίτησιν τῆς Νέννας ἀνήκει τὸ χαρακτηριστικὸν ὄνομα s i o c c a t a καὶ μία stoccata εἰς τὴν «Βασιλίσσα» δὲν κοστίζει ὀλιγώτερον τῶν 15 φράγκων.

Κατὰ τὸ δειπνον ὑπῆρξα σιωπηλός, μάλιστα κατηρῆς ἡ Νέννα ἔτρωγεν ἀκόμη, ὅταν τῇ ἐζήτησα τὴν ἀδειαν νὰ καπνίσω.

Αἴφνης ἐπῆλθε συντροφία νεανιῶν τινῶν γνωστῶν μοι, ὅπως καὶ τῇ Νέννᾳ, καὶ ἔλαβε θέσιν παρὰ τὴν ἡμετέραν τράπεζαν. Ἐγὼ ἐξηκολούθησα σιωπῶν καὶ καπνίζων καὶ ἡ Νέννα πίνουσα καὶ γελῶσα μετὰ τῶν νεηλῶδων θαυμαστῶν τῆς κατὰ τὴν νύκτα ἐκείνην.

Τὴν ῥέμβην μου διέκοψεν ἀναφώνησις τῆς Νέννας, λεγούσης μοι ὅτι εἰς τῶν κυρίων ἐκείνων ἐπέμεινε νὰ πληρώσῃ τὸν ὑπὸ τοῦ ξενοδόχου κομισθέντα λογαριασμόν τῆς καὶ ἐρωτήσῃ με ἂν συγκατένευον διὰ τὴν πρώτην ταύτην φοράν . . .

— Προτιμῶ νὰ πληρώσω ἐγὼ διὰ τελευταίαν . . . καὶ Addio Νέννα! Ἐπέστρεψα μόνος οἴκαδε, ἐνῶ ἐν τῇ κεφαλῇ μου ἀνεκινούντο ἀόριστοι ἔτι καὶ ἀσύνδετοι οἱ πρώτοι στίχοι τοῦ θουρίου μου ἄσματος . . .

— «ὦ! θὰ τὸ γράψω . . . θὰ τὸ γράψω . . . ἀλλ' ὄχι τώρα· ἡ γραφὴ ἐκφεύγει τῆς χειρὸς μου καὶ ἡ κεφαλὴ μου κλίνει βαρεῖα, ἐνῶ σαρκαστικὴ δαίμονος μορφή, γελῶσα διὰ τοῦ βλέμματος μοὶ δεικνύει ἐπὶ τοῦ χάρτου μου ἀντανανλωμένην, ὡς ἐπὶ καθρέπτου, τὴν ὑπνηλὴν μου ὄψιν, ἐν τῇ ὁποίᾳ ὅμως μοῦ φαίνεται ὅτι ἀναγνωρίζω ἀξιολύπητόν τινα ἀναγνώστην, ὅστις μάτην ἀπὸ τοσοῦτου κατὰ τοῦ ὕπνου παλαίει . . .

Ἡπειρώτης.